

ACC. N:R M. 14007:1-2.

Landskap: Skåne Upptecknare: Anders Mårtensson
Härad: Albo Berättare: Ture Hansson
Socken: Brösarp Berättarens yrke: Lantbrukare
Uppteckningsår: 1955 Född år 1902 i Lönhult

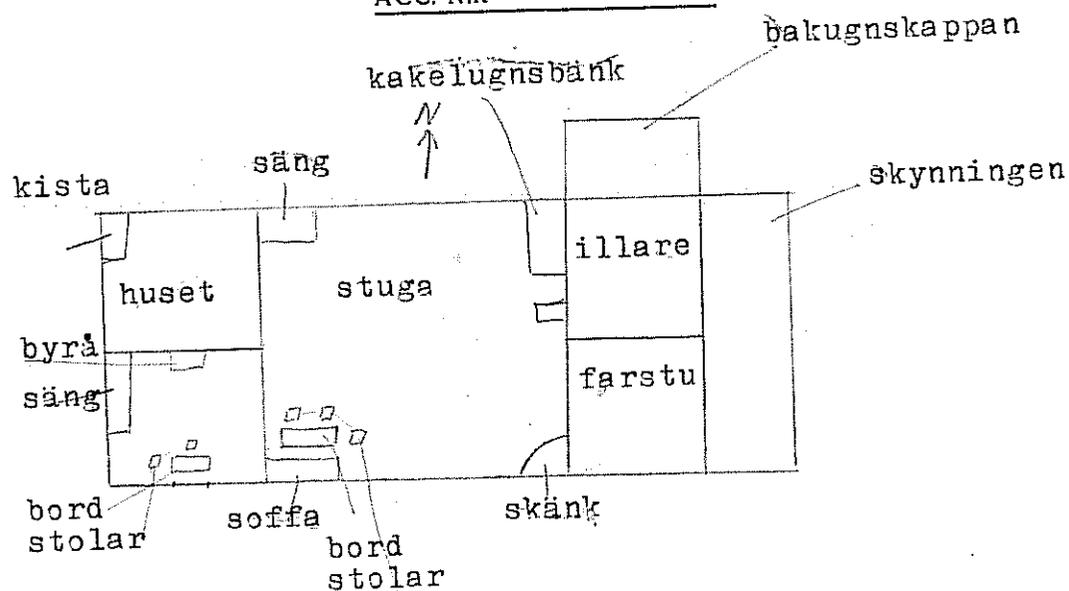
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Spisar. s. 1-2.
Sand och ens på golvet. s. 1.

N. No. 65

ACC. NR M. 14007:/.
↑

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag bodde tidigare hos mina morföräldrar i Lönhult 1:5 c.

Golvet:

Hos mina morföräldrar sandades det och man lade på ene.
Vi hade inga mattor. Man vävde alltid själva.

Kakelugnar:

Kakelugnar var vanliga överallt, men de togs ned och såldes till skrot i samband med förra världskriget. Denna som står här nu, har kommit från Johan Månsson uppe vid avtagsvägen till Björstorp. Den har troligtvis stått på Ryttmästare Modeers gård i Lönhult nr 3. Gården är riven nu. Den påminde mycket om Rebbetuarödsgården.

I kakelugnarna eldade man ved, särskilt sega knuder, som inte

ACC. N:R M. 14007:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

yxan bet på. De värmdes bra. Någon torv att tala om hade inte vi.

Jag vet inte varifrån kakelugnarna har kommit, men i Brösarp bodde en handlare som hette Anders Trulsson. Han handlade med kakelugnar. Anders Nilsson eller hans son Nils Anton Nilsson på poststationen kan säkert berätta, om hur han handlade.

Vi fick kokspis, när jag var fyra år. Den fick ersätta kakelugnen. Hos de bättre ställda bönderna, fick man säkert kokspis tidigare.

Bakugnen:

Bakugnen låg alltid bakom eldhärden i den öppna skorstenen. Bakugnsöppningen stängdes med en lucka. Tidigare hade man träluckor, som kallades bagarugnsfjel. Bakugnen var byggd av lersten och taket välvt. Den yttre muren på bakugnskappan var byggd i gråsten.

I den öppna skorstenen eldade man med baska.

Man använde alltid kopparkärl och järngrytor. De hade inga ben, utan man använde kelfot.

Kärlden hängde aldrig.